

РЕШЕНИЕ

№ 5709

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4420** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на К. Ч. К., подадена чрез процесуалния му представител адв. Г. Д., срещу мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление, подадено чрез Платформата за достъп до обществена информация с рег. № 1650466313922-20.04.2022 г. С жалбата се твърди, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен. Иска се отмяната му, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – кметът на [община] не се ангажира със становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с доказателства по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.04.2022 г. К. Ч. К. е подал заявление за достъп до обществена информация чрез Платформата за достъп до обществена информация с рег. № 1650466313922-20.04.2022 г. до кмета на [община]. С него е поискан достъп до съществуващите Вътрешни правила за достъп до обществена информация на Общината, включително видът и сроковете за регистриране на заявленията, подадени по електронен път, на електронната поща и чрез Платформата за достъп до обществена информация. Посочен е адрес за кореспонденция, формата, под която се иска да бъде предоставена информацията, а именно като копия на хартиен носител, както и начинът на предоставянето ѝ. По така подаденото заявление кметът на

[община] не се е произнесъл.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес в срока по чл.149, ал.2 от АПК. Заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация е подадено на 20.04.2020 г., а датата на регистрацията му е 21.04.2022 г. Срокът за произнасяне по заявлението по чл.28, ал.1 от ЗДОИ е изтекъл на 05.05.2022 г., като в този срок липсва произнасяне. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 09.05.2022 г., преди да изтече срокът по чл.149, ал.2 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

На първо място, ответникът е задължен субект по ЗДОИ като орган на местното самоуправление в Република България съгласно чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл.15, ал.1, т.11 от ЗДОИ с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща информация за упражняването на правото на достъп до обществена информация, реда и условията за повторно използване на информация, таксите по чл.41ж и форматите, в които се поддържа информацията. По силата на чл.15а, ал.1 от същия закон информацията по чл.15 се публикува на интернет страниците на административните структури в системата на изпълнителната власт и на субектите по чл.3, ал.2, т.1. Според ал.2 на чл.15а от ЗДОИ, в секция „Достъп до информация“ на интернет страниците по ал.1 се обявяват данните по чл.15, ал.1, т.4 и 11 и годишните отчети по ал.2, съществуващите вътрешни правила относно достъпа до обществена информация, нормативите за разходите за предоставяне на достъп до информация по чл.20, ал.2 и повторно използване на информация от обществения сектор по чл.41ж, реда за достъп до публичните регистри, съхранявани от административните структури в системата на изпълнителната власт.

От извършена справка на интернет страницата на [община] се установява, че на същата са публикувани Вътрешни правила за достъп до обществена информация в [община].

Според правилото на чл.38 от ЗДОИ обаче, задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация, с акт, в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл.28–чл.33 от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Следователно, единствената призната от

специалния закон възможност е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителят. След като специалният закон изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл.58, ал.1 от АПК.

Предвид това, съдът намира подадената жалба за основателна, поради което мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен. На основание чл.41, ал.1 от ЗДОИ административният орган дължи произнасяне по заявлението на К. Ч. К. в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК следва на жалбоподателя да се присъдят разноски по представения списък по чл.80 от ГПК, а именно 10 лв. платена държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер, определен по реда на чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. По делото е представен договор за предоставяне на правни услуги, защита и съдействие, според чл.2 от който възнаграждението за предоставяне на правните услуги по изготвяне на документи и за осъщественото процесуално представителство по делото се определя по реда на чл.38, ал.2 вр. чл.38, ал.1, т.3 от ЗА. Съгласно чл.38, ал.1, т.3 адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист. Според ал.2 в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. При това съдът следва да присъди разноски в размер на 510 лв., от които 10 лв. държавна такса и 500 лв. за адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление на К. Ч. К. с рег. № 1650466313922-20.04.2022 г., подадено чрез Платформата за достъп до обществена информация.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на кмета на [община] за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА [община] да заплати на К. Ч. К. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: